UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 326.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

flagrantes diuinam hanc facem in animis ſuis excitare minimè intermittunt, hoc quidem pro ſerio opere, alia autem omnia pro rebus leuioris operæ ducentes. Ac propterea parua ipſis eſſe videntur, quæ alij magna & ampla exiſtimant: atque ea de quibus alij inter ſe digladiantur, riſui habent, &, quæ alij ſuſpiciunt, pedibus proculcant, cæleſtiáque ſola expetunt. Cũ igitur ad huiuſmodi chorum nomen tuum adſcribere in animum induxeris, æquum profectò fuerit, te inſomnem animæ oculum conſeruare.

Sereno. 325.

Magna me admiratio tenet, quî fiat, vt cùm priùs ij, qui diuino ſermone inſtituti erant, opes ſuas ad communem vtilitatem propoſuerint, nunc contrà nonnulli ex ſermonis magiſtris & interpretibus (neque enim omnes condemnare fas eſt) communes opes ad ſe auertere non vereantur. Itaque ob huiuſmodi abſurditatem hoc effecerunt, vt illi etiam, qui offerre conſueuerant, elanguerint. Nam cùm Eccleſiæ theſauros in ſubditorum probitate animíque candore reconditos eſſe oporteat, hoc ipſi fieri minimè ſinunt.

Eidem. 326.

Si ij, qui ſacris ordinibus initiati ſunt, & ij, pro quibus ſacerdotij munus obitur, in iiſdem rebus verſantur, quiſnam diuinũ numen placabit? Quocirca opus eſt vt pauperum theſauri in ſubditorum animis & voluntate recondantur, ſacerdotes autẽ ſacroſancto duntaxat miniſterio dant operam: vt Deum, tum ſibiipſis, tum iis, qui ſacerdotij ſanctitatem ſortiti ſunt, omnia ea, quæ ad hanc vitam pertinent, tractare atque adminiſtrare conſpicientes, religioſam pietatem excuſſerunt, non tam ipſi accuſandi ſunt, quàm negotiatores illi atque caupones, qui iniquam omnem & ſceleratam quæſtus faciendi rationem induunt. Nam ſi ipſi mores ſuos correxerint, ſpes eſt plebem quoque ſecuturam eſſe.

οὐ διαλιμπάνουσι τὸν θεῖον τοῦτον πυρσὸν ἐν ἑαυτοῖς ἀνάπτοντες. τοῦτο μὲν ἔργον, τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα νομίζοντες εἶναι πάρεργα. μικρὰ γοῦν αὐτοῖς τὰ τοῖς ἄλλοις μεγάλα εἶναι δοκοῦντα φαίνεται, καὶ γελῶσι τὰ περιμάχητα, καὶ πατοῦσι τὰ ἀπόβλεπτα, καὶ τῶν ὑπερκοσμίων μόνων ἐφίενται. εἰς τὸν τοιοῦτον τοίνυν χορὸν, καὶ αὐτὸς τελέσαι προῃρημένος, ἀκοίμητον δικαίως ἂν εἴης τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα διατηρῆσαι.

Σερήνῳ. τκε.

Λίαν θαυμάζω πῶς πρότερον μὲν τὰ ἴδια χρήματα εἰς τὴν κοινὴν ὠφέλειαν, οἱ τῷ θείῳ λόγῳ μαθητευθέντες προὐτίθεσαν, νυνὶ δέ τινες τῶν ὑφηγητῶν τοῦ λόγου. οὐ γὰρ πάντων καταψηφίζεσθαι θέμις. τὰ κοινὰ σφετερίζεσθαι τολμῶσι. πεποιήκασι γοῦν ἀπὸ ταύτης τῆς ἀτοπίας, καὶ τοὺς καρποφορεῖν εἰωθότας ἀποναρκῆσαι. δέον γὰρ ἐν τῇ εὐγνωμοσύνῃ τῶν ὑπηκόων ἀποκεῖσθαι τοὺς τῆς ἐκκλησίας θησαυροὺς, τοῦτο οὐ συγχωροῦσι γίνεσθαι.

Τῷ αὐτῷ. τκϛ.

Εἰ οἱ ἱερώμενοι, καὶ οἱ ὑπὲρ ὧν ἡ ἱερωσύνη τελεῖται ἐν τοῖς αὐτοῖς, τίς ἐξιλάσεται τὸ θεῖον. χρὴ τοίνυν ἐν μὲν ταῖς τῶν ἀρχομένων γνώμαις ἀποκεῖσθαι τοὺς τῶν πενήτων θησαυροὺς, τοὺς δ᾽ ἱερωμένους τῇ ἱερουργίᾳ μόνῃ σχολάζειν, ἵνα δυνηθεῖεν εὐμενὲς τὸ θεῖον ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς ὑπηκόοις καθιστᾶν. οἱ δὲ θεώμενοι οἱ λαοὶ τοὺς τὴν τῆς ἱερωσύνης ἁγιστείαν κεκληρωμένους, πάντα τὰ βιωτικὰ μεταχειριζομένους, ἐξήμβλωσαν τὴν εὐλάβειαν, οὐκ ἔστιν αὐτοῖς τοσοῦτον μέμψασθαι, ὅσον ἐκείνοις τοῖς ἐμπόροις, καὶ παλιγκαπήλοις, καὶ πᾶσαν κινοῦσι πραγματείας ὁδὸν ἄδικον. εἰ γὰρ τὰ καθ᾽ ἑαυτοὺς οὗτοι διορθώσονται, ἐλπίς ἐστι καὶ τὰ τῶν λαῶν ἕψεσθαι.

Στρατηγίῳ